

9 mei 2021

BOC-19/008/21-5-9

Contact: contact@voc19-cec19.info

Geen bij wet bepaalde definitie voor “pandemie” of “epidemie.” Geen wettelijk kader voor de coronamaatregelen.

Epidemie, pandemie

Het afkondigen van de “COVID-19-pandemie” door de federale overheid in maart 2020 berust niet op bij wet bepaalde definities voor de woorden “epidemie” of “pandemie.”

Nergens in de wetten die door het Belgisch parlement zijn opgemaakt en goedgekeurd kan een definitie gevonden worden voor de woorden “epidemie” en “pandemie.”

De enige definitie die wordt gehanteerd, sinds maart 2020, is deze die werd opgemaakt door de Wereldgezondheidsorganisatie. Ook die definitie werd nooit door het parlement in een wet opgenomen.

Officieel en wettelijk gezien kan er dus niet worden gesproken over een “COVID-epidemie” of een “COVID-pandemie.”

Om dit wel te kunnen, op basis van een geldige definitie, moet er een wettelijke definitie bestaan waarin ook concrete cijfers en aantallen worden vermeld, m.b.t. besmettingen en zieken, waaraan moet worden voldaan bij het vaststellen van een epidemie of pandemie.

Bovendien kunnen de metingen die tot nu toe werden uitgevoerd door middel van polymerase chain reaction, of PCR, niet worden gebruikt om een “epidemie” of “pandemie” aan te tonen, gezien PCR wetenschappelijk niet in staat is om “besmettingen” te bevestigen. Zoals eerder door de Commissie werd bevestigd ([BOC-19/006/21-5-7](#)) op basis van een verklaring die door de erkende uitvinder van PCR, Kary B. Mullis, werd afgelegd in 1997.

Ook wetenschappelijk gezien kan er dus niet worden gesproken over een “COVID-epidemie” of een “COVID-pandemie” want er zijn geen concrete data bekend over het aantal mensen die ziek waren of zijn t.g.v. SARS-CoV-2.

Het bestaan van een “COVID-19-pandemie” in België, en andere landen, berust dus enkel op een verklaring van de Wereldgezondheidsorganisatie wiens autoriteit al langer in vraag staat. Ook omdat het afkondigen van een “COVID-19-pandemie” door de Wereldgezondheidsorganisatie enkel is gebaseerd op PCR-resultaten. Resultaten die dus niet kunnen dienen als bewijs van een pandemie.

Geen wettelijk kader

Gezien de federale regering sinds maart 2020 niet kan aantonen of bewijzen dat er daadwerkelijk een “COVID-19-epidemie” of “COVID-19-pandemie” is in het land heeft de federale regering geen wettelijk kader waarbinnen zij “lockdowns” en “sanitaire maatregelen” kan doorvoeren en afdwingen.

Niet enkel omdat bovenvermelde feiten dit aantonen maar ook omdat, enerzijds, Artikel 12 en 27 van de grondwet het onmogelijk maken om “lockdowns” af te dwingen en dus om de bevolking beperkingen op te leggen m.b.t. de vrijheid van de persoon en het recht van vereniging.

Anderzijds, omdat dit werd bevestigd door rechtbanken.

De Brusselse rechtbank van eerste aanleg oordeelde op 31 maart 2021 dat het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 en de daarna volgende ministeriële besluiten buiten toepassing zijn en dat de Belgische overheid binnen de dertig dagen een eind moest maken aan de illegaliteit omtrent de coronamaatregelen, op straffe van een dwangsom van 5.000 euro per dag vertraging. Die illegaliteit is nog steeds niet beëindigd vandaag.

De ministeriële besluiten zijn buiten toepassing. Dit wil zeggen dat zij niet kunnen worden toegepast door de regering en de overheidsdiensten, inclusief de politiediensten. “Lockdowns” en de beperkingen van de vrijheid van de persoon en het recht van vereniging mogen dus niet toegepast worden.

De Brusselse rechtbank van eerste aanleg oordeelde ook, op 30 april 2021, dat het sluiten van restaurants, t.g.v. het ministerieel besluit van 28 oktober 2020, onwettig is.

Daarbij komt ook dat de dood van duizenden mensen in het land direct ten gevolge van de “lockdowns” ([BOC-19/005/21-5-7](#)) op illegale wijze gebeurde.

Met andere woorden, de federale overheid heeft bewust, minstens in het geval van de tweede “lockdown” van 19 oktober 2020, en op illegale wijze de dood veroorzaakt van duizenden mensen.

Concreet spreken we, minstens m.b.t. de “lockdowns” op zich, over een democide.

Democide betekent, volgens het Collins woordenboek, *“het doden van burgers van een land als gevolg van het beleid van de regering, onder meer door directe actie, onverschilligheid en verwaarlozing”* (<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/democide>).